

[Arne Melchior]

får sammenlignet med tidligere praksis, vil vi være at få i tale for at tage tingene op til overvejelse igen, for her drejer det sig om noget grundlæggende vigtigt.

Jeg skal også sige, at CD's respekt for dommerstanden er betydelig større end den, som hr. Glistrup for et øjeblik siden gav udtryk for, og jeg kan slet ikke fatte hr. Glistrup, når han i samme sætning og åndedrag både taler om hævdvundne rettigheder og retspolitiske principper og så laver det om til hævdvunden slendrian. Der er ikke tale om nogen slendrian, og at retsplejen koster penge, ved vi. Her er et af de forhold, hvor selv den mest spareivrige må sige, at det må hellere koste lidt for meget end lidt for lidt. Selvfølgelig skal det koste så lidt som muligt, men der må ikke spares på en sådan måde, at der kan drages tvivl om den enkeltes retslige stilling og mulighed for at komme igennem på en måde, der svarer til de hævdvundne rettigheder og principper, som vi hidtil har dyrket.

Det er altså ikke med let sind, vi stemmer for loven. Vi gør det, fordi der også kan anføres gode argumenter for, at den skal udformes, som det her er sket. Men jeg betragter sagen som så vigtig, at vi altså bereder os til at følge den nøje og eventuelt om nødvendigt komme tilbage til den i en følgende folketingssamling. Heri ligger ikke nogen partipolitisk stillingtagen for eller imod, og der ligger ikke mangel på tillid til ministeren for området, men der ligger deri, at det er nødvendigt at værne om nogle dyrebare principper.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Arne Melchior stikker tonsvis af blå i sine egne øjne, når han kan sige, at der ikke må herske tvivl om, at den hævdvundne retssikkerhed skal kunne bevares her i landet.

Det er ikke sådan, at det at udøve domsvirksomhed kan sammenlignes med hverken at være matematisk professor, pave i Rom eller præst i Birkerød. Det er i allerhøjeste grad menneske- og ikke gudgivent at udøve domsvirksomhed, og det gøres af nogle mennesker, der danner sig en politisk opfattelse og ud fra den afsiger en dom. Sådan er det, og sådan må det være, det kan ikke være spor anderledes.

Den, der taber en sag, vil så meget ofte være af den opfattelse og ned til den sidste lilletånegl

mene, at det er uretfærdigt og forkert. Det må de da godt have lov til, men sagen skal bare have en afslutning, og det har vi retssystemet til. Det er ikke til at komme med retfærdige løsnin-ger, for de findes ikke, og i hvert fald under det danske lovjunglesystem med stadige ændringer findes der heller ikke nogen rigtig løsning efter loven på, om man har ret eller uret.

Der skal træffes en afgørelse, hvorefter alle haver sig at rette, og så må man holde fred med det. Derfor er det først og fremmest en dommers opgave at være psykolog, således at den mand, der taber sagen, har indtryk af, at han fik en retfærdig behandling. Det bliver ikke bedre af, at man kan kævles i årevis ved at indbringe sagerne for højere instanser. Tværtimod rokker det ved retssystemets autoritet, at man kører sager igennem ved flere instanser. Derfor er det i retsideens gode navn bedre at have en eninstans- end at have en toinstans- eller en treinstansløsning. Appellinstitutionen er retsfor-næg-tende i sig selv.

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at vi endnu ikke er færdige med ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg skal blot sige, at det faktisk undrer mig meget, at det virker, som om Centrum-Demokraterne retspolitisk har to stemmer. Der er hr. Arne Melchior's udgave, og så er der hr. Nør Christensens udgave, og jeg vil bare gøre hr. Arne Melchior opmærksom på, at de ikke stemmer overens. Det er, som om hr. Arne Melchior, hver eneste gang han kommer på talerstolen, bevæger sig ud af noget, som hr. Nør Christensen har givet tilsagn om.

Jeg skal ikke blande mig i spørgsmålet om, hvorvidt det at anke er kværlanteri, men jeg skal blot beklage en enkelt ting, når vi taler om besparelser, og det er, at ministeren har trukket det tilbage, han lod sig lokke til ved andenbe-handlingen, nemlig at narkotikasagerne ikke blev nævningesager. Man havde oprindeligt sagt, at det skulle være domsmandssager, men lod sig så overtale af nogle til, at det alligevel skulle være nævningesager.

Hvis der skal være besparelser i det, må man beklage det, men som sagt undrer jeg mig meget over Centrum-Demokraternes holdning. Den er meget tvetydig.